

Като утро прѣзз май хубавица;
О ты райско изданіе дѣвице,
На кждѣ подирь тзъвъ страсть матѣжна?

Толкозь хубаво е на зарѣдж
Нацвѣтѣло градинско-то цвѣте,
И обайва, омайва сърце-то
На тогозь отдалечь шо го гледа.

Но горкана! ржка шомъз посегне
Да откъсне едничккъ цвѣтъ само
То пчела-та шо е крита тамо
Твърдѣ люто сзех жъло го жигне.

Бѣжъ отъ тамъ, благородна дѣвице,
Ты сзех ангелы вижъ да играешъ,
Да са смѣешъ и страсти да не знаешъ
Да овардишъ тѣй чисто-то лице.

—○—

Животъ-тъ ми, птиче,
Въ уста-та си държишь.
Ахъ злато глѣбиче,
Кждѣ лѣтишь, трептишь?

Взмъж мѡжъ-та градинккъ
Сига вече не лѣтишь,
По чѣжды дръвѣе вѣгашъ